

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN

EÖTVÖS KÁROLY

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.

SZERKESZTŐSÉG BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.

Tisztelettel kérjük vidéki előfizetőinket, hogy az illető postahivataloknál...

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: Egy téveszme. Irta: Mocsáry Lajos.

Egy téveszme.

A lefolyt választási hadjárat alatt azt észlelhettük, hogy a beszámoló, program és ajánló s lelkesítő beszédekben nem nagy mértékben történt meg az, mit gróf Apponyi valamelyik beszédében gondolva akként fejezett ki, hogy most erősebbet kell markolni a nemzeti érzület hurjaiba.

Mintha csak ürügyet keresnénk arra, hogy azokat a szerencsétlen házasbályokat, nevezetesen az anyyira leszólt technikát megnyomoríthassuk.

En azt hiszem, hogy a házasbályok és obstrukció kérdésének a választás reformjához nincs semmi köze. Házasbályok egy dolog, választási reform más dolog: a kettőt összefüggésbe hozni, belőle junktívné csinálni, azt mondani, hogy készek vagyunk részben lemondani a házasbályokban rejlő nagy szabadságjogosítványokról...

A nemzeti akarat érvényesüléséhez mindenesetre kívánatos, hogy ösztönös és az igazságnak megfelelően, vagyis hamisítatlanul nyilatkozhassék. Az érvényesítés maga azonban ezzel még nincs biztosítva, mert bármi tisztán és félreérthetetlenül nyilvánul ez az akarat, az osztrák viszonytól fogva azt mondhatják Chlopyban, vagy Bécsben: Niemals! Haszontalan volna eszerint a nemzeti akaratunk és bármi korrekciót, bármi kétségbevetést nyilvánítna? Korántsem; csak azt akarom mondani, hogy a nemzeti akarat csak akkor számíthat érvényesülésre, ha oly erős, hogy vele dacolni nem tanácsos: ha pedig így erős, akkor nyilvánulásában nem akadályozza sem semmiféle választási törvény és annak gyarlósága, keresztültör mindenféle akadályon. És nagy dolgokat csakis a nemzeti akarat hatalmas áramlásával lehet keresztültörni. Tehát azt akarom mondani, hogy a választási rendszernek nincs meg az a nagy politikai fontossága, melyet neki sokan tulajdonítani hajlandók; azt akarom mondani, hogy a választási reformból várható mindössze az a nagy politikai előnyök feloldozása, a minek elsőrendű politikai fontossága van, tudniillik a szabadlevél házasbályokat, a képviselőház ellenállási képességének integritását, nem volna egyéb, mint egy végtelen hiba.

Példákra hivatkozom, miként lehet mérlegelni a választási rendszer ilyen vagy amolyan voltának politikai fon-

tosságát, az 1848 előtti nálunk fenállott rendszerre és a legközelebb lefolyt választásokra. Akkor a kétszáz négyezredmértékű területű Bihar választott két követet, Bácsország, mint Kossuth nevezte és Pest megye nemkülönben, a tíz négyezredmértékű Torna képviselőház alkotta meg a hálhatatlan 1848-iki törvényeket. Mert a közszellem olyanná fejlődött a 40-es évek alatt, hogy mikor megjött az idő teljessége, nem alhatott meg előtte semmi akadály. És most, 1905-ben, mit látunk? Tiszta azt hitte, hogy kanterben győz, nem is tartotta szükségesnek az erőszakoskodást, hanem a pártkaszában milliók voltak és teljes mértékben megtehette hatását a függésnek, a személyes szabadság megszűntetésének az a rettenetes rendszere, melynek kényszerzubbonyát a mamehuralom nemcsak a roppant nagy hivatalnok karra, de közvetve az egész társadalomra rávetette és mi történt? A közvélemény utóvégre is megszokta azt, ami sok éleveníre hatottak az elkövetett cinyek s támadt a nemzet széles rétegeiben oly áramlat, mely átfőrt az akadályokon, úgy hogy az eredmény fölött most is alig tudunk magunkhoz térni a bámulatlót.

Távol vagyok attól, hogy a választási törvénytől abszolút meg akarjak tagadni minden fontosságot, csak azt mondom, hogy az távolról sem oly nagy, hogy érte a fennálló házasbályokban rejlő nagy alkotmánybiztosítóket árba bocsássuk. Teljesen elismerem a választási törvénynek a politikai jogokban való részvétel, a jogegyenlőség szempontjából való tagadatlan fontosságát, valamint elismerem azt is, hogy a mi választási rendszerünk az idők folyamán, a négy évtizeden át grasszáló mamehuralom szabadlevél bizgo törekvései folytán egész a képtelenségig gyarváló lett s a reformra teljesen megérett: elő kell venni ezt a nagy munkát, mielőtt rá érkezésünk lesz. Főleg a falusi kerületekről beszéltek, melyek a túlnyomó részt képezik. Gyarló a czenzusnak az a rendszere, mely nálunk kezdettől fogva dívik. Miért ne legyen volna Pityi Palkónak, mikor Kulya Pestának van, mikor értel-

miség, hazafiság dolgában egy színvonalon állanak, annak nincs semmi értelme; miért kelljen annak szegénykezve bevallani, hogy szavazata nincs, száraz kortyot nyelni, mikor emezt borban fűrésztlik — ez az osztó igazsággal ellenkezik. Képtelenség az is, hogy az összeírók önkényes eljárása folytán mennyire öszszesugorították a szabadlevélviség uralma alatt a szavazók számát. Mezőkövesden például a 60-as években ezeken felül volt a szavazó, most, mintán a népesség 30-40 százalékkal szaporodott, van ötszáz és egynehány. Hanem az, a miként a reform leginkább contempláttatik, hogy t. i. a census jelentékenyen leszűkített, a választók száma legalább kétszer akkora legyen, nem volna megfelelő változtatás. Ez csak azt eredményezné, hogy ha most tízezer forintba kerül egy választás, akkor kerülne huszezerbe. Nem lehet megállani az általános, közszégenkénti, titkos szavazás előtt. Isten metisen azon időtlen gondolatól, hogy a polgártársnak vizsgálat kellessék letenni a olvasás, írás tudományából, mielőtt a szavazók névsorába felvétetnek. Nagyon sok eszija-binja van ennek a dolognak, bő anketkezést, beható gondos tárgyalást igényel, egyáltalában nem arra való, hogy amugy hánydelvesdel, mint pakálási tárgy előrántassék. Majd akkor vegyék elő, mikor nyugodtabb időkkel élünk, a mire most vajmi kevés a kilitás.

Mocsáry Lajos,

Budapest, február 6.

A trónörökös. A választások által keletkezett új helyzet gyakran fölvetette a trónörökös nevet. Amit most fog határozni az országgyűlés, több emberelőre szól — mondották — s így nem esoda, ha Ferencz Ferdinánd külzörelő akarja látni, mi van készülőben. Beszéltek, hogy a királyi együtt Budapestre jön, s ha a politikásokkal nem is áll szóba, a döntő pillanatban a trón mellett akar állni. Mi nem igaz ezekből a hírekből és mi igaz, majd megvált. Positívumot ma empán annyit tudunk, hogy a trónörökös fogadta Bécsben gróf Khuen-Héderváry Károlyt. Tehát Khuen-Héderváry szánott be Ferencz Ferdinándnak a magyar válságról. Hogy mennyi részre, hajlatlansággal, mily tárgyilagossággal felelt meg előladatnak a volt horvát bán, könyvben elképzelhető. Könyven elképzelhető az — az ímént: detektívekért kellene küldünk. Motozassuk meg magunkat valamennyien. Szabó fölvevett. Amak vége a háziak nyilatkozata után a rendőség nem avatkoznek bele. Másiké kell ezen a dolgon segíteni. Egyelőre a legokosabb, amit tehetsz, ha a mennyasszonyod szüleit fölkeresed s egy lépést nem tágitasz mellőlük. Addig legalább biztosan tudhatod, hogy senki sem rágalmaz meg előttük a hátd meggett. Holnap este azán fölkeresed. Ferenczi másnap kilencz óraker találkozt Szabó Elekkel. Az újságíróknak nagyon jó kedve volt. — Pélig már is meg vagy mentve! Kiáltott elébe. Ferenczi kétérdő mosolylyal nézett rá. — Talán még enyhén is fejeztem ki magamat. A dologban ugyanis kolosszális fordulat történt. — Megkerült az ékszer? — Egyelőre nem. De az elvesztése körülményei mindegyre honyolultabbak lesznek. A crechebáli verző csakugyan hazugság volt. De a vendégek is szerencsésen kimaradnak a mártásból — mert ő nagysága most már világosan emlékszik; az ékszer nem tegnapelőtt a crechebálon, de tegnap még a vendégek érkezése előtt vesztette el — lithon. Ezért a ferje még is telte a följelentést, s az összes események ellen szigorú nyomozás indult meg a lakásban. — Persze eredménytelenül. — Ugy van, eredménytelenül. A legügyesebb rendőrtiszt vallatta őket, detektíveivel átkutatatta a holmiakat, mindazonáltal az ékszer — az hiányzik. — És amig az hiányzik, az én fejem lelett ott lebeg a hóhérbárd. — Ez az, ami engem odavitt ma délután Toronyinéhoz. Az asszony igéző pongyolában fogadott és vámi hájason kesergett az ékszere elűnésén. Közbe szöta a rendőrséget, mely ügyetlen és tehetetlen. En mindent megerősítettem s az ékszerrel kezdem beszélni. Véleményem az volt, hogy aki el-

is, hogy a jövőndő uralkodó gondolkodása mily mérelet vág magának, ha irányításában Khuen-Héderváryt vehetnek részt. Ennek megállapítása után figyelememelőt még ebben az esetben az is, hogy egy megbukott, a parlamentől leszavazott miniszterelől, milyen szerephez juthat, ha az udvari kegyelem reá sugárzik. A volt bán állandán ott van a király előszobájában és hire-tudta nélkül semmi sem történik. Más alkotmányos országban, ha egy államférfit oly rettenetes botrányok firtogte taszít le a hatalmá polozól, mint a mílyen Khuen-Héderváry; taszította le: soha többé, a közélet terén meg nem jelenhetik.

A ferenczvárosi pótválasztás. Ferenczváros t. i. a főváros IX-ik kerülete. Ide még nem jutott el a nemzet világgossága. Érijük alatta az egész fővárost, mely annak idején Haynaut diszpolgárrá választotta. Élet mindennél, csak itt nem tudjuk miert élünk. Anyi bizonyos, hogy Budapestben még mindig november 18-ika előtti időt képzelve a hivatalos körök, mikor még mindig szabad patkós eszénakkal gúzolni a virágos ágyakon. Hja Magyarország igazságügyminisztere, a jogtudós Plozsz Sándor mondta a Ferenczvárosban tartott programbeszédében, mint képviselőjelölt jan. 26. előtt, hogy igaz, hogy a jogrendet megsértették, de a hatalmi érdek követelménye volt. Tágabb értelemben: felakasztunk mindenkit, aki nekünk nem tetszik; mentségünk legyen a hatalmi érdek. Oh boldog Magyarország, melynek joga és igazsága élen ilyen nagytudományu férfi hirdeti a jogrendet. Budapest főváros központi választmánya, mint más helyen eről részletesbben megemlékezünk, elhatározta, hogy a ferenczvárosi pótválasztás nem pótválasztás, hanem új választás. A másik jelölt, Plozsz Sándor, látva biztos bukását, visszaélt. Tessék jelölni új képviselőnek valót. Szabad a vásár. Ha ezeken a júrokakon állana, elhatároznák, hogy az osztrák nem osztrák, hanem magyar.

Rágondolunk a napugsáras reggelre: má-darének zengi be a tájat, mindenki dolga után néz, vagy örül az életnek: csak a jumpok alszanak.

A válság.

A nyilvánosság asztalára a mai nap eseményeiből sem kerül sok. Hanem azért eléggé nevezetes nap a mai a bonyodalomak históriájában. Mindenekelőtt föl kell jegyezni, hogy a választások után ma tartotta első ülését a vezérő bizottság. Megelége-

Az Egyetértés tárczája.

Újságíró mint rendőr.

Az Egyetértés eredeti tárczája. Irta: Déry Gyula.

A nyolczvanas évek közepén, az első országos kiállítás után, Toronyiné nagy szerepet vittek a fővárosban. Az asszony ide-va leány volt, többszörös házuri családól való, a ferje ügyvéd s a kiállítás körül szerzett érdemeiért királyi tanácsosságot kapott. Minden pénteken délután volt náluk fogadás s ilyenkor pazar dolgok történtek a ferenczvárosi hatalmas pilótájukban. Akinék abban az időben Budapestben frakija, fehér vagykendője volt, s egyetlen egy úri ember üsmérlése, az pénteken délután 6 órától éjféli 12 óráig úgy élehetett náluk, mint egy orosz nagyherrégg. Ha tetszett tánczolt a legszebb leányokkal és asszonyokkal, a kik soha sem kérdezték, hogy ki fia? miből él? és mi jögon fúzi karját a derekukra? Elég, hogy ott volt, és valahogy ki nem ritt a társaságból. Ha megunta a tánczot, hement a szivarozóba, ott politikussokkal, államférfiakkal és tudósokkal vitázhatott a helyzetéről, s ha tetszett, lassan-lassan egész tisztességesen elkészülhetett a legfinomabb fajtorokból. Tíz óra után következett a vacsora, azon tésztot is mondhadtot és ünnepelethette magát, aki értett hozzá, s ha a fajtorok még némi kiegyesítétre vártak: a pesenyénél valódi francia pezsgők kerültek elő.

Egy februári péntek éjjel kínos jelenet történt a társaságban. Ugyanis Toronyiné, a ház hájos és szellemes asszonya, egyszer csak a szépen bodozott hajához kapott, a tükörhöz szaladt és idegesen kezdett a fején és a ruháján keresgélgni. — Jézus Mária! Jézus Mária! — sikoltozott halkán ónagysága — ha ezt a fejérem megtudja! Ha megtudja! Egy-két asszony nyomban körülfogta, a vendégek között pedig teremről-teremre

száryalt a hír, hogy a háziasszony elvesztette a gyémántos hajékét, a mibe volt egy nagyoro nagysága brilláns s annak magának az értéke huszezer forint. Ez volt annak idején Toronyi ur nászajándéka.

A hír a szó teljes értelmében lesújtotta a társaságot. Az urak és a hölgyek kövé meredve nezték egymásra és tanácsatlannal állottak. Toronyiné maga is megdöbbsent a siri esondtól, mely az ő vidám zajtól, nevetéstől és egyéb jókedvű mulatságtól hangos lakásába egy pillanat alatt befészkelte magát. A legnagyobbabb arczszal odalépet a legszürűbb tömegbe, mely a tánczterem közepén állt s nevette szólt:

— En tulajdonképpen senkinek se mondtam, hogy itt vesztettem el valamit. Ellenkezőleg, arról panaszkodtam, hogy tegnap a crechebálon vesztettem el a hajékemet és erre csak ma este jöttem rá.

A társaság megkönnyebbülve lelegzett föl s a legényesebbek is megelégedtek annyival, hogy szidták a háziasszony barátait, akik szélességükkel a nagy riadalmat okozták.

Csak egyetlen egy ur akadt, akit ez a fordulat legkevésbé se tudott megnyugtaltatni. Ezt az urat ugyanis a háziasszony közvetlenül a riadalom előtt többek hallatára így szólította meg: — Kedves Ferenczi, nézze csak körül a ruháját, nem akadt bele az ímént, mikor magával tánczoltam a gyémántos hajékem? Ferenczi nevetésre fogta a dolgot, körültagogatta magát, ott mindjárt a tanuk előtt, de semmit sem talált. Toronyiné pedig he sem vátra a keresés végett, a tükörhöz szaladt s aztán következett a nagy lárna.

Most, hogy az ékszer még sem került elő, Ferenczi megdöbbsen gondolt rá, hogy hát ha nem mindenki hiszi el a crechebáli esetet? Félve nézett körül, hogy nem mutogtának-e rá az emberek és nem sugnák-össze a háta mögött? Sietve kérdezősködött egy ur után, aki Toronyinéknál néha felolvasásokat szokott tartani. Szabó Eleknek hívták és sokan em-

lékeztek egy kötet emlékiratra, melyben rendőri tudósító korából való élményeit eleven tollal és igen érdekesen írta meg.

A sapadt ur a felindulástól remegő hangon lepet Szabó Elekhez.

— Végem van, Elek!

Szabó hűdeg nyugodalommal felelt: — En értem a helyzetet, de azért nincs véged — ha nem akard. Ha gyávny elbagyod magadat, ha itt jeleneteket csinálsz, s pappadol, a székreker lerogysz, akkor természetesen véged lesz. Mert az emberek már is rád figyelnek, azután ki nyitják a szájukat és kérdezősködni fognak.

— Hátha máris megtették? Hátha máris találtak valakit, aki visszaemlékszik rá, hogy tiz esztendő előtt már fordult elő Budapestben egy ilyen ékszertrótenet, s annak hóse is Ferenczi Ferencz volt?

Szabó hozsanzant vont vállat. — A két esetet nem szabad egy napon említeni. Te akkor izennyolcz esztendő kölyök voltál, a nagybátyád kezelte a vagyondat és te a leányának a karpereczét zálogjárszás közben magadnál felejtetted. Ez családi ügy, amihez senkinek semmi köze. A te penzedből váltotta ki a nagybátyád és észbe sem jutott érte komoly szemrehányást tenni, nem is rótt meg eddig érte senki sem. Söt bizonyos vagyok felőle, hogy éppen azért, mert a dolog nem elég pikáns: nem is emlékszik rá senki sem. Verd ki te is a fejedből...

— Két hét múlva oda se néznék neki. De most... épen most!

— Igen, esküvő előtt egy héttel. A menyasszonyod jelenlétében. Ahól itt vannak a leány szülei is, a kik nem szeretnek.

— Gyűlölnék barátom! Keresve-keresik az okot, hogy szétrobantsák a pártit. — Kétségtelen, hogy a két eset egymásmellé állítva — végeztes lehet rád nézre. Annal inkább, mert a crechebáli magyarázatot senki sem veszi komolyan. — Magam sem. Azért most is azt mondom, amit egy Angliát megjárta ur mondott,

— az ímént: detektívekért kellene küldünk. Motozassuk meg magunkat valamennyien.

Szabó fölvevett.

Amak vége a háziak nyilatkozata után a rendőség nem avatkoznek bele. Másiké kell ezen a dolgon segíteni. Egyelőre a legokosabb, amit tehetsz, ha a mennyasszonyod szüleit fölkeresed s egy lépést nem tágitasz mellőlük. Addig legalább biztosan tudhatod, hogy senki sem rágalmaz meg előttük a hátd meggett. Holnap este azán fölkeresed. Ferenczi másnap kilencz óraker találkozt Szabó Elekkel. Az újságíróknak nagyon jó kedve volt. — Pélig már is meg vagy mentve! Kiáltott elébe. Ferenczi kétérdő mosolylyal nézett rá. — Talán még enyhén is fejeztem ki magamat. A dologban ugyanis kolosszális fordulat történt. — Megkerült az ékszer? — Egyelőre nem. De az elvesztése körülményei mindegyre honyolultabbak lesznek. A crechebáli verző csakugyan hazugság volt. De a vendégek is szerencsésen kimaradnak a mártásból — mert ő nagysága most már világosan emlékszik; az ékszer nem tegnapelőtt a crechebálon, de tegnap még a vendégek érkezése előtt vesztette el — lithon. Ezért a ferje még is telte a följelentést, s az összes események ellen szigorú nyomozás indult meg a lakásban. — Persze eredménytelenül. — Ugy van, eredménytelenül. A legügyesebb rendőrtiszt vallatta őket, detektíveivel átkutatatta a holmiakat, mindazonáltal az ékszer — az hiányzik. — És amig az hiányzik, az én fejem lelett ott lebeg a hóhérbárd. — Ez az, ami engem odavitt ma délután Toronyinéhoz. Az asszony igéző pongyolában fogadott és vámi hájason kesergett az ékszere elűnésén. Közbe szöta a rendőrséget, mely ügyetlen és tehetetlen. En mindent megerősítettem s az ékszerrel kezdem beszélni. Véleményem az volt, hogy aki el-

lopta, sietett zálogba tenni. A zálogházakban tehát meglehetően találni. Ó nagysága kinevetett: ő is ezt mondta a rendőrnök, de az rögtön megmagyarázta, hogy ilyen nagy és drága tárgyak nem szoktak a zálogházakba kerülni, mert minden tulajnak megsgyja a józan esze, hogy ott feltűnést és gyanut kelt s nyomban letartóztatják. Ebben igazat adtam ó nagyságnak, de hozzátettem, hogy azért én megis szeretnék ebben az ügyben egy kis műkedvelői nyomozást tartani. Ó nagysága nevetett, s azt mondta: az bizony nem lenne fölőleges. És ezután történt valami, amin aztán már ó nagysága nem nevetett olyan jóízúan. Toronyiné kezét ad, rán mosolyog és kedélyes hangon mondja: — Ön tehát nyomozni fog... — Ah igen, válaszolom én, de ehéz még valami szükséges. Mutassa meg nekem tudniillik annak az ékszernek a — tokját. — A tokját? — Igen a tokját! — De hát mire való az magának? — Mire való? Hát ha nyomozni akarok egy ékszert, ami sobasem volt a kezében, legalább a tokját hadd lássam, s abból valahogy megállapíthassam az alakját... Erre nem volt mit válaszolni. Az asszony vállat vont, bement a hálozobájába, ott egy lefüggönyözött fölkeben állt a Werthim szekrénye, amelyben az ékszerrel tartotta, s én a félig nyitva hagyott ajtón át láttam, hogy a szekrényben keresgél. Két percig tartott ez, akkor az asszony megjelent az ajtóban és ideges, kedvetlen hangon kiáltotta felém: — Képzelve az ékszeritokot sem találom! Ferenczi fölrott: — A tokot sem találta? De hiszen akkor egyáltalában nem is vesztette el, mert hiszen az ékszer nem szoktuk tokostul magunkra aggatni. — Az újságíró, mint egy jó színész imponáló nyugodalommal válaszolt: — Azt hiszem, ez vette el az ó nagysága trefás kedvét is olyan hirtelen!

az adalozóknak. Az igazgatóság felvette a... (text continues)

MULATSÁGOK.

A Magyar Tanítóok Otthona ma este sikerült hangversenyt rendezett, a melyen... (text continues)

Tanóvizsgalóm. A József főherceg védnöksége alatt álló Magyar állami alkalmazottak... (text continues)

Vendégdíjazás. A budapesti szállodások, vendégfogadók és kereskedelmi ipartársulatok... (text continues)

Gazdasszonyok alarozosbálja. A Magyar Gazdasszonyok Országos Egyesülete e hó 12-én... (text continues)

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

Két Hippolit 25 év. Földes és Diadlós operettje... (text continues)

Uj darab a Vigzsinházban. A Vigzsinházban... (text continues)

Dohnányi Ernő hangversenye. Dohnányi Ernő a vilghírű zeneszerző és zongoraművész... (text continues)

A német császár és Mascagni. Egy léleki... (text continues)

Major J. Gyula hangversenye. Major J. Gyula e hó 24-én a... (text continues)

száznét és Sándor Erzsit (Lakme) dícsérhetjük meg... (text continues)

Róna József dalostéje. Az ingyentej és ingyenkényer... (text continues)

Művészhangverseny. Rendkívüli érdekfűző... (text continues)

Fővárosi ügyek. A fővárosi rendkívüli közgyűlése... (text continues)

Törvénytörések. Az áruház tolvajja. Múlt hó elején a ke-repesi... (text continues)

Elegőtételt a jegyzőnek. (Esküdtészi tárgyalás)... (text continues)

Sikkasztás lovversenyről. Thali Ferenc, az öbödik kerületi... (text continues)

Sikkasztás lovversenyről. Thali Ferenc, az öbödik kerületi... (text continues)

Sikkasztás lovversenyről. Thali Ferenc, az öbödik kerületi... (text continues)

Sikkasztás lovversenyről. Thali Ferenc, az öbödik kerületi... (text continues)

Sikkasztás lovversenyről. Thali Ferenc, az öbödik kerületi... (text continues)

kor ezek követelték tőle pénzüket, újabb bünel próbált... (text continues)

A büntetés kimérésének reformja. A Magyar Jogászegylet... (text continues)

SPORT. Uj esőoztályú csapat. A III. ker. Torna-Egyesület... (text continues)

Nemzeti Sport vívóversenye. Ember-sportunknak első szaklapja... (text continues)

Tisza Kálmán ekor mentette meg a vámközösséget... (text continues)

A közönség köréből. A zord időjárás. (Complex block with text and small images)

KÖZGAZDASÁG. Közgazdasági jegyzetek. Budapest, febr. 6. (text continues)

Az Egyetértés 1875. február 4-ikén irott vezércikkében... (text continues)

Ma jól esik és szükséges is visszaidezni ennek a történelmi eseménynek... (text continues)

A gyárparosok beszámolója. A Magyar Gyárparosok Országos Szövetsége... (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

atos akaratáról van szó, amely érvényesülést követel... (text continues)

Ma jól esik és szükséges is visszaidezni ennek a történelmi eseménynek... (text continues)

A gyárparosok beszámolója. A Magyar Gyárparosok Országos Szövetsége... (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

Az Elő Magyar Iparbank. (text continues)

EGYETÉRTÉS

Buza. Rozs 5 fillérel olcsóbb, zab gyöngébb irányzatú, ugyisint a tengeri is.

Prémium-áru: Dibiátiósi osztrák hitelben holnapra 4-5 k., nyolc napra 8-10 k.

Bécsi Gabonatorzsde. Bécs, febr. 6. (Az Egyetértés távirata.)

Bécsi Ertektőzsde. Bécs, febr. 6. (Az Egyetértés távirata.)

Budapesti Gabonaforgalom. A budapesti gabonaforgalom az utolsó 24 óra alatt a következő volt:

Terménytorzsde. A terménytorzsde ma kevés forgalom fejlődött ki.

Értéktőzsde. A még mindig tisztázatlan Belpolitikai helyzet tartozkodásra int a spekulációt.

Előzőszde. Az előzőszde helyi eladások miatt kissé gyengült.

Déli tőzsde. A déli tőzsde nyugodt volt. Kötetlek: Osztrák hitelrészvény 677-677.

EGYETÉRTÉS

Berolin, febr. 6. Buza helyben 17.40, sárga buza helyben 17.30, rozs helyben 13.60.

Köln, febr. 6. Olaj 47.- k. Berlin, febr. 6. Buza májusra 179.75.

Páris, febr. 6. Buza febr. 23.45 márc. 23.75, márc. júni 24.15.

Felelős szerkesztő: PURJESZ LAJOS. Kiadótulajdonos: Magyar Újságírói Részvénytársaság.

Napirend. Kedd, február 7. A miniszterek fogadónapja: Miniszterelnök: délután 4-5.

Vizálás, 1905. február 6. In: Centimter. Számolás: 100 + 100 = 200.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. Kedd, február 7. NEMZETI SZÍNHÁZ. M. KIR. OPERAHÁZ.

WAGYAR SZÍNHÁZ. Putifárné. Operett 3 felvonásban. János vitéz.

URANIA. A párisi asszony. Fogyasztási adóberlők.

Fővárosi Orfeum

VI. Nagymező-utca 17. WALDMANN IMRE, igazgató. Revue! Ma és minden este: Revue

Budapesti képek. Nagy kiállítás, látványos revue 4 képen, új díszletekkel és jelmezekkel.

Zongorák és pianinók. A világ első gyáraiból valómin a párisi világ kiállításán.

Brust J. és Fia. uri-sza bó czég. Alapítási év 1859. Magyar nemzeti diszruhákat.

Révai Manó tanár. Színházak és mulatságok. Kedd, február 7.

FOGAK. 3 koronától. BUDAPEST, Erzsébet-körút 50. I. emelet.

Iskola-hegedűk. M. k. Zene-Akadémia. Reményi Mihály.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti Színház. Népszínház.

Színházak műsora. Szerda. Csütörtök. Péntek. Szombat. Vasárnap.

Zongorahangolás, Hey Károly

javítás és levágási műhely. SCHMIDT M. Saját gyártmányú zongorákhoz.

Fénykép-készülékek. NAGY és WEINBERGER. legelőcsöb és legelőcsöbötől.

Magnának Pécs Nemetnek Bécs! Ne küldjük pénzünket külföldre!

SCHÖNWALD IMRE. magyar órásmester és órásgyártó. PÉCSETT, 25.

Időjárás. A meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1905. febr. 6-án reggel 7 órakor.

Olajfestményt. fényképről, vagy természet után, valamint mindenféle szent képek művészi megfestését.

Iskola-hegedűk. M. k. Zene-Akadémia. Reményi Mihály. Budapest, Király-u. 44-10.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti Színház. Népszínház.

Színházak műsora. Szerda. Csütörtök. Péntek. Szombat. Vasárnap.

Zongorahangolás, Hey Károly

javítás és levágási műhely. SCHMIDT M. Saját gyártmányú zongorákhoz.

Fénykép-készülékek. NAGY és WEINBERGER. legelőcsöb és legelőcsöbötől.

Magnának Pécs Nemetnek Bécs! Ne küldjük pénzünket külföldre!

SCHÖNWALD IMRE. magyar órásmester és órásgyártó. PÉCSETT, 25.

Időjárás. A meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1905. febr. 6-án reggel 7 órakor.

Olajfestményt. fényképről, vagy természet után, valamint mindenféle szent képek művészi megfestését.

Iskola-hegedűk. M. k. Zene-Akadémia. Reményi Mihály. Budapest, Király-u. 44-10.

Színházak műsora. M. kir. Operaház. Nemzeti Színház. Népszínház.

Színházak műsora. Szerda. Csütörtök. Péntek. Szombat. Vasárnap.

Kedd f

UZL. Kötöny, gyár előrendje (100-110 fillér) selyben 320 kilogramm közép (pétkök) 113 114 k. könyv Szebeni: Német (100-110 fillér) selyben 300 kilogramm közép (pétkök) 113 114 k. könyv

Megjegyzés. Budapest, I. ker. Rózsák t. 10. sz. 1000. A Budapesti...

Buza. Rozsok 5 fillérel olcsóbb, zab gyöngébb irányzatú, ugyisint a tengeri is.

Prémium-áru: Dibiátiósi osztrák hitelben holnapra 4-5 k., nyolc napra 8-10 k.

Bécsi Gabonatorzsde. Bécs, febr. 6. (Az Egyetértés távirata.)

Bécsi Ertektőzsde. Bécs, febr. 6. (Az Egyetértés távirata.)

Budapesti Gabonaforgalom. A budapesti gabonaforgalom az utolsó 24 óra alatt a következő volt:

Terménytorzsde. A terménytorzsde ma kevés forgalom fejlődött ki.

Értéktőzsde. A még mindig tisztázatlan Belpolitikai helyzet tartozkodásra int a spekulációt.

ÜZLETI TUDOSÍTÁSOK.

értékesítési-csarnok.

Budapest-Köbányán.

Köbányán, febr. 6. Hízzott értékesítési-csarnok... 1. Magyar elsőrendű... 2. Magyar másodikrendű...

Sertéskonzumvásár.

Budapest, febr. 6. (Hivatalos tudósítás.) Magyarországi sertéskonzumvásár...

Bécsi vagyonarhivásár.

Bécs, febr. 6. (Az Egyetértés távirata.) A mai vásárra felhívottak 2697 magyarországi, 629 bécsi...

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

1905. február 6.

A) Arutőzsde.

I. Gabonaművek. — Árak készpénzben 100 kilogrammként.

a) Készárú.

Table with columns: Buza (76, 77, 78, 79, 80, 81), Szarmazás, nem és minőség, Árfolyam, Határidő, Árfolyam. Lists various types of wheat and their prices.

II. Különböző termények (készárú).

Table with columns: Szarmazás, nem és minőség, Árfolyam. Lists various agricultural products like corn, beans, etc.

B) Értéktőzsde.

Table with columns: Letételek, Értékpapírok. Lists various securities and their market values.

Értékpapírok.

Large table listing various types of securities, bonds, and their market prices. Includes sections for 'Értékpapírok', 'Értékpapírok', and 'Értékpapírok'.

Értékpapírok.

Large table listing various types of securities, bonds, and their market prices. Includes sections for 'Értékpapírok', 'Értékpapírok', and 'Értékpapírok'.

Pályázati hirdetmény. Széchenyivárosi Államunk javító műhelyének... Budapest, 1905. évi február hó 6-án.

Idegbajosoknak. melegen ajánljuk az immár 20 év óta bevezetett, tanárköltől, gyakorló orvosoktól és a művelő közönségtől mindig nagyobbnalvalóan alkalmazott gyógyjártást... Dr. Garai Antal

Ajándék. Ingyen láda! Ingyen csomagolás! Nálunk szabadon szemlélgetni több vagyon porcellán-árukat... TAKÁCS FERENCZ

A titkos betegségek alapos gyógyításáról. Ne sajnálja senki a fáradságot ilyen komoly ügyben... Földesi L.

Legelőbb bevásárlási forrás vadász-fegyverekben. Földesi L. Budapest, Múzeum-körút 3. szám... Az öröszegély. Nincs többé ASTHMA. Az ősz szerelem.

